ԱԶԳԱՅԻՆ

ԴԱՄԲԱՐԱՆ ԵՒ ԵԿԵՂԵՑԻ
ՍՈՒՐԲ ՄԵՍՐՈՊԱՅ ԹԱՐԳՄԱՆՉԻ ՅՕՇԱԿԱՆ:

Ի մեր Թարգմանչաց բազմարդիւն և յոգներախտ անձին սրբոյն Մեսրովբայ Դամբարանը յՕշական գիւղն Սուրբ Եկեղեցւոյ Սեղանի ներքև լինելն քաջայայտ է բազմաց:

Հայկական տառից՝ լեզուի և գրականութեան կատարելագործութիւնը՝ հարստութիւնը և ընդհանուր տարածումն յազգայինս մեր (Հայկ, գրականութեան) ոսկի դարումն, պարտական եմք գլխաւորապէս նոյն անզուգական բարերար Ս. Մեսրովբայ հոգեռանդ և քրտնավաստակ ջանից և անյողդողդ ձգանց:

Նորին անմահ անուն և յիշատակ արդարև միշտ և յաւէտ պաշտելի և արժանի է անջնջելի իմն կերպիւ քանդակիլ իւրաքանչիւր Հայազնէի երախտագէտ սրտի մէջ, և ցկատարած աշխարհիս պէտք է փառաւորուի առաւելագոյն շնորհապարտ ջերմ զգացմանց հաւատեօք:

Անցելոյն մէջ երանելի նախնիք մեր քաջ գիտցած են իւրեանց երախտաւորը պատուել՝ այս ինքն նորա դամբարանին վերայ բաւական հոյակապ եկեղեցի կանգնել, որ նոյն Օշական գիւղի այժմեան եկեղեցին է:

Սակայն ո՛չ ապաքէն համայն Հայազնեայց աններելի նախատինք է նոյն երանելւոյն դամբարանին այժմեայն անշուք դրութիւնը և Եկեղեցւոյն կիսաւեր և ողբալի վիճակը. արդեօ՞ք զգայուն ազգասիրի սիրտ կներէ՞ չմնուիլ և աչքեր կհանդուրժե՞ն չփղձկել յարտասուս՝ երբ հանդիպին այցելութեան Ս. Մեսրովբայ դամբարանին և Եկեղեցւոյն կիսակործան շինուածոյն ողորմելի տեսարանին: Արդարև յերկիր մեր ի Հայաստան կան բազում տապանք մեծագործ երանելեաց նախնեաց և աւերակք հոյակապ և նշանաւոր շինուածոց մանաւանդ եկեղեցեաց և վանօրէից, բայց նոցա մէջ տեսնել՝ գիտել Ս. Մեսրովբայ դամբարանը և անզգայ և անտարբեր մնալ՝ ո՛չ ապաքէն յաւիտենական անարգանաց և նախատանաց արժանի կկացուցանեն զմեզ ներկայ դարուս Հայորեարը, և ո՛չ մի պատճառաւ չէ հընար մեզ ազատ մնալ ի բասրանաց և յիրաւացի ստգտանաց մեր ապագայ սերնդոց և պատմութեան:

Ահա՛ ժամ պատեհ, յորում Վսեհ. և Ազգասէր Հայրապետն մեր նախանձախնդիր եղեալ երանելւոյն Մեսրովբայ շնաշխարհիկ երախտաւորի սխրագործութեանց՝ փառաց և անմահ յիշատակին՝ յաջողած է ձեռնարկել և արդիւնաւորել բազմաժամանակեայ ղիղձ սրտին և զգացմանցն՝ կիսաւեր եկեղեցին հոյակապ վերաշինելոյ և դամբարանը ըստ արժանւոյն զարդարելոյ. ուստի Հայրապետական Կոնդակաւ մի յանձնախումբ կարգեց Օշական գիւղացւոցմէ, կարևոր պատրաստութիւնքը տեսանելոյ, որպէս զի յառաջակայ 1873ի գարնան ժամանակ սկսանի շինութիւնը ի շնորհս առատաձեռն նպաստից և օժանդակութեանց մեր սիրելի ազգայնոց:

Անշո՛ւշտ անձնիւր ազգային՝ իւր սիրոյ մեծարանաց և զգացմանց հաւատի-

քը չպիտի դանդաղի մատուցանել ի պատիւ Ս. Մեսրովբայ, և յիշեալ նպատակի նպաստելոյ և նուիրաբեր գտանուելոյ փափագողք կարեն իւրեանց կամաւոր նուէրները ուղղել յանուն Սինոդի Սրբոյ Էջմիածնի։ Արդէն Հայազգի ժողովուրդք նոյն գիւղի բաւական նուէր ստորագրած են ի ժապաւինեալ յատուկ տումարին, որ յանձնուած է Հոգաբարձութեան շինութեան։ Նաև Գըզլար քաղաքացի Մեծապատիւ և Ազգասէր Մահտեսի Նասյի Խզմիրեան առաջարկութեամբ Վեհ. Հայրապետի՝ գրուեցաւ 500 րուբլի, որում արժանի գովութիւնը և շնորհակալութիւնը կ'փութամք մատուցանել հրապարակաւ Արարատ ամսագրոյս միջոցաւ։

Այնպէս կը գրուատեմք Օշական գեղջ ջերմեռանդ ժողովրդեան եռանդը՝ հանդերձ գոհունակութեամբ, և անշուշտ եմք՝ զի նոքա ինչպէս դրամական նուիրաբերութեամբք նպաստամատոյց կլինին, նոյնպէս և այլ կարևոր միջոցներով շինութեան օգնել երբէք չպիտի դանդաղեն։

ՁԵՌՆԱԴՐՈՒԻԼ ՄԱՆԿՈՒՆԻՈՑ.

Ի 15ն ամսոյս՝ ի Վանս Հառիճոյ՝ Վեհ. Հայրապետն ամենայն Հայոց՝ իւր ձեռնասուն աշակերտ Ստեփան Մանկունւոյ Պրուսացւոյ, — որ 1868ի երորդ քառորդէն հետէ Մայր Աթոռոյս Ս. Էջմիածնի Տպարանի Տեսչի և Տնօրինի պաշտօնները կվարէ և Տպար. Ժողովոյ Անդամ է, — բարեհաճեցաւ շնորհել կիսասարկաւագութեան և Աւագ սարկաւագութեան աստիճանները, և ի յաջորդ աւուրն ի Կիւրակէի ձեռնադրել կուսակրօն Քահանայ՝ կոչելով զանունն Վահրամ։

Իսկ յերեկոյեան ժամուն ետ վեղար Աբեղայութեան։

Խարտաֆիլակն ինչպէս և Կիւրակէ աւուր Պատարագիչն էր Գեր. Գրիգոր Եպիսկոպոս Աղափիրեանց փոխանորդն Աղէքսանդրապօլ քաղաքի։

ՆՈՒԷՐ.

Նոր — Նախիջևանի Սարգիս Քահանայն Մաքսոմաձեանց՝ իւր աշխատասիրած Հայոց համառօտ Քերականութենէն հարիւր օրինակ նուիրած է յօգուտ Նորաշէն Ճեմարանի Մայր Աթոռոյս, որոյ համար կյայտնեմք մեր շնորհակալութիւնը։

Նոր — Նախիջևանի Հայոց Մարդասիրական ընկերութիւնը յատուկ յայտարարութեամբ յանուն Վեհ. Հայրապետի խնդրած է հրատարակել հետևեալ հաշիւը անցեալ 1871 ամին ընդ կարգադրութեան Ընդհ. Ժողովոյն,

ՀԱՇԻՒ

Մարդասիրական Ընկերութեան Հայոց Նոր Նախիջևանի վասն 1871 ամի։

Մարդասիրական Ընկերութեան Հոգաբարձուաց Խորհրդարանն համաձայն ԺԵ. յօդուածոյ Կանոնադրութեան իւրոյ՝ պատիւ ունի առաջի առնել Ընդհանուր ժողովոյ անդամոց ընկերութեան, անցեալ 1871 տարւոյ մէջ ունեցած մուտքն և ելքն։